

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Drømmen om kvinden (novellen)

Citation: Hjortø, Knud: "Drømmen om kvinden", i Hjortø, Knud: *Drømmen om kvinden*, 1928, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_15-shoot-idm139645821488432/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Drømmen om kvinden

så kommer du altså den første. Så ta'r vi fat, Henrik. Er det det, du går og er så glad for?

Ja, svarede Henrik og blev alvorlig.

Ja, ja, det er jo godt. Bar morskab bliver det jo nu ikke, men du har jo nok en fornemmelse af, hvad det vil sige at blive voksen. Når man er fjorten år så — Ja, der blir ikke så megen tid til den dær, føjede manden til med et nik til krokertøllen, som Henrik endnu holdt i sin højre hånd.

Nej, sae Henrik og kom til at smile.

Ja, ja farvel, Henrik. Nu skal vi se. Men det går jo nok. På mandag altså, farvel.

*

Henrik havde fridag. Lige med et blev hans hænder fri for alt deres arbejde, og hans hoved blev frit for enhver tanke om arbejde, han gik ud, men ikke som ellers i et ærinde. Han gik og stirrede frem for sig, og det var, som hans blik fik en indre kraft, der skilte udsigten foran ham i to, den åbnede sig, som et tæppe, der skilles i midten, og bagved lå en anden udsigt, gammelkendt, men for en tid glemt. Det var som at se ind i en drøm.

Henrik mødte tre små piger, han stansede dem og spurte: Har I ikke set Helene? Hun er en lille pige ligesom I med to lange fletninger og en bold i hånden. Den var rød og blå og grøn.

Nej, svarede de tre, — hende har vi ikke set, men vi har set en anden Helene, hun var næsten voksen. Hun havde en blomst i håret, men ikke fletninger. Hun havde ikke en bold i hænderne, men en krans, hun var ved at binde. Men så er det vel ikke din Helene, vi har mødt.